

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a noua)

10 iunie 2020 *

„Desen sau model industrial comunitar – Procedură de declarare a nulității – Desen sau model industrial comunitar înregistrat reprezentând un cuplaj pentru racordarea echipamentelor de răcire sau de climatizare la un autovehicul – Capăt de cerere unic în sensul modificării – Cerere implicită de anulare – Admisibilitate – Cauză de nulitate – Nerespectarea condițiilor de protecție – Articolele 4-9 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 – Întinderea examinării efectuate de camera de recurs – Luare de poziție a camerei de recurs cu privire la nerespectarea unei condiții de protecție în cursul procedurii – Concluzie divergentă în decizia atacată – Obligația de motivare – Articolul 62 și articolul 63 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”

În cauza T-100/19,

L. Oliva Torras, S.A., cu sediul în Manresa (Spania), reprezentată de E. Sugrañes Coca și de M. D. Caballero Pérez, avocate,

reclamantă,

împotriva

Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), reprezentat de J. Crespo Carrillo și de H. O'Neill, în calitate de agenți,

pârât,

cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal, fiind

Mecánica del Frío, S.L., cu sediul în Cornellá de Llobregat (Spania), reprezentată de J. Torras Toll, avocat,

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a EUIPO din 19 noiembrie 2018 (cauza R 1397/2017-3), privind o procedură de declarare a nulității între L. Oliva Torras și Mecánica del Frío,

TRIBUNALUL (Camera a noua),

compus din doamna M. J. Costeira, președintă, domnul D. Gratsias (raportor) și doamna M. Kancheva, judecători,

grefier: domnul J. Palacio González, administrator principal,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 19 februarie 2019,

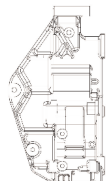
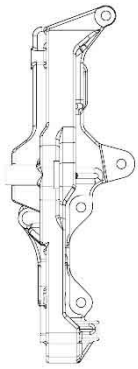
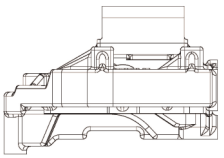
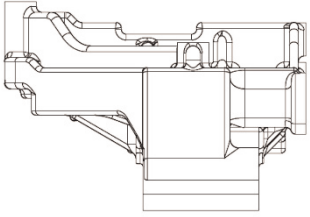
* Limba de procedură: spaniola.

având în vedere memoriul în răspuns al EUIPO depus la grefa Tribunalului la 24 mai 2019,
având în vedere memoriul în răspuns al intervenientei depus la grefa Tribunalului la 20 mai 2019,
având în vedere decizia din 14 noiembrie 2019 de a nu conexa cauzele T-100/19 și T-629/19,
în urma ședinței din 16 ianuarie 2020,
pronunță prezenta

Hotărâre

I. Istoricul cauzei

- 1 L. Oliva Torras, S.A., reclamanta, și Mecánica del Frío, S.L., intervenienta, sunt două întreprinderi concurente în sectorul kiturilor de racordare a sistemelor de răcire sau de climatizare la autovehicule.
- 2 La 10 aprilie 2013, intervenienta a depus o cerere de înregistrare a unui desen sau model industrial comunitar la Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare (JO 2002, L 3, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 70).
- 3 Desenul sau modelul industrial a cărui înregistrare a fost solicitată (denumit în continuare „desenul sau modelul industrial contestat”) este reprezentat după cum urmează:

 0001.1	 0001.2
 0001.3	 0001.4
 0001.5	 0001.7

- 4 Produsele cărora desenul sau modelul industrial contestat este destinat să li se aplice fac parte din clasa 12.16 în sensul Aranjamentului de la Locarno privind clasificarea internațională a desenelor și modelelor industriale din 8 octombrie 1968, cu modificările ulterioare, și corespund următoarei descrieri: „Cuplaje pentru vehicule”.

- 5 Desenul sau modelul industrial contestat este descris în cererea de înregistrare ca un cuplaj de tipul celui utilizat pentru racordarea echipamentelor de răcire și de climatizare la un autovehicul.
- 6 Desenul sau modelul industrial contestat a fost înregistrat sub numărul 2217588-0001 la data cererii și a fost publicat în *Bulletin des dessins ou modèles communautaires* nr. 2013/075 din 22 aprilie 2013.
- 7 La 22 august 2014, reclamanta a prezentat o cerere de înregistrare a modelului industrial comunitar (desenul sau modelul industrial nr. 2523746-0006, înregistrat la aceeași dată și publicat la 26 august 2014). În urma unei cereri de declarare a nulității formulate de intervenientă, întemeiată pe anterioritatea desenului sau modelului industrial contestat, desenul sau modelul industrial nr. 2523746-0006 a fost declarat nul prin decizia din 17 iunie 2016 a diviziei de anulare, pentru lipsă de noutate și de caracter individual.
- 8 La 15 martie 2016, reclamanta a depus o cerere de declarare a nulității desenului sau modelului industrial contestat, în temeiul articolului 52 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002.
- 9 Motivul invocat de reclamantă în susținerea cererii sale de declarare a nulității era cel prevăzut la articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, și anume că desenul sau modelul industrial contestat nu îndeplinea condițiile stabilite la articolele 4-9 din acest regulament.
- 10 În susținerea cererii sale de declarare a nulității, reclamanta a invocat existența unui desen sau model industrial anterior reprezentând un kit de racordare, identificat ca fiind piesa „KC11 080 242”, și a depus la dosar o reproducere, sub formă de „redare” informatică, a acestei piese (imaginea A), precum și o fotografie corespunzătoare, potrivit afirmațiilor sale, piesei menționate (imaginea B).
- 11 Prin decizia din 10 mai 2017, divizia de anulare a respins cererea de declarare a nulității formulată de reclamantă. În special, ea a considerat că singurul desen sau model industrial a cărui divulgare anterioară fusese demonstrată, și anume cel care figurează în imaginea A, nu era de natură să repună în discuție noutatea și caracterul individual ale desenului sau modelului industrial contestat, având în vedere diferențele existente între aceste două desene sau modele industriale.
- 12 La 27 iunie 2017, reclamanta a formulat, în fața camerei de recurs, o cale de atac împotriva deciziei diviziei de anulare, în temeiul articolelor 55-60 din Regulamentul nr. 6/2002. În plus față de imaginile A și B, reclamanta a depus la dosar planul piesei „KC11 080 242”, extras de pe site-ul său internet (imaginea C).
- 13 La 16 mai 2018, în temeiul articolului 59 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002, camera de recurs a adresat părților o comunicare (denumită în continuare „comunicarea din 16 mai 2018”) în care arăta că din susținerile părților și din înscrisurile din dosar se deducea că desenul sau modelul industrial contestat se raporta la un produs care constituia o componentă (cu alte cuvinte, o piesă de cuplaj) a unui produs complex (cu alte cuvinte, ansamblul motor-piesă de cuplaj-compresor), care, odată încorporată în produsul complex, nu mai era vizibilă la o utilizare normală a acestuia din urmă. Camera de recurs a concluzionat din acest fapt că desenul sau modelul industrial contestat nu putea fi considerat, așadar, ca având un caracter individual sau de noutate, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002, și că, prin urmare, trebuia să fie declarat nul, din cauza nerespectării articolului 4 menționat.
- 14 La invitația camerei de recurs, intervenienta și reclamanta au prezentat, la 16 iulie și, respectiv, la 17 septembrie 2018, observații cu privire la conținutul comunicării din 16 mai 2018.
- 15 Prin Decizia din 19 noiembrie 2018 (denumită în continuare „decizia atacată”), Camera a treia de recurs a respins calea de atac pe baza următoarelor motive. În primul rând, ea a arătat că, contrar afirmațiilor intervenientei, trebuia să se considere că reclamanta solicita nulitatea desenului sau modelului industrial contestat pentru motivul că acesta nu îndeplinea condițiile prevăzute la

articolele 5, 6, 8 și 9 din Regulamentul nr. 6/2002 și că, prin urmare, îi revenea sarcina de a examina fiecare dintre aceste condiții în lumina motivelor invocate. În al doilea rând, aceasta a înlăturat critica întemeiată pe lipsa noutății desenului sau modelului industrial contestat. Ea a considerat, în această privință, că a fost demonstrată numai divulgarea desenului sau modelului industrial care figurează în imaginea A și că acesta din urmă și desenul sau modelul industrial contestat prezentau diferențe evidente. În al treilea rând, Camera a treia de recurs a înlăturat critica întemeiată pe lipsa caracterului individual al desenului sau modelului industrial contestat. În al patrulea rând, ea a considerat că, întrucât reclamanta nu a invocat niciun argument cu privire la excluderile de la protecția desenului sau modelului industrial contestat prevăzute la articolele 8 și 9 din Regulamentul nr. 6/2002, trebuie să respingă cererea acesteia de declarare a nulității în măsura în care se întemeiază pe aceste dispoziții, în raport cu cerințele articolului 63 alineatul (1) din regulamentul menționat. În schimb, camera de recurs nu a abordat în motivarea deciziei atacate problema aplicării în speță a articolului 4 alineatele (2) și (3) din același regulament, care făcuse obiectul comunicării din 16 mai 2018 și al observațiilor subsecvente ale părților, menționate la punctele 13 și, respectiv, 14 de mai sus.

II. Concluziile părților

16 Reclamanta solicită, în mod formal, Tribunalului:

- „[A] [confirmarea] concluziilor camerei de recurs [cu privire la cauza de nulitate invocată] și [constatarea faptului] că procedura de declarare a nulității este întemeiată pe cauzele de nulitate a unui desen industrial comunitar prevăzute la articolele 4-9 din [Regulamentul nr. 6/2002], «Condiții de protecție»”;
- „[B] [efectuarea] comparației ținând seama de toate elementele de probă prezentate și de circumstanțele speciale ale speței”;
- „[C] [declararea] nulității [desenului sau modelului industrial contestat], întrucât acesta este aproape identic și, prin urmare, constituie o imitație aproape identică, neautorizată de reclamantă, a desenului industrial comercializat”;
- „[D] [declararea] nulității [desenului sau modelului industrial contestat] pentru lipsa de caracter individual în raport cu desenele divulgate anterior de [reclamantă]”;
- „[E] [declararea] nulității [desenului sau modelului industrial contestat], pe de o parte, pentru că acesta intră sub incidența interdicției prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2) [din Regulamentul nr. 6/2002], dat fiind că aparența acestuia este dictată exclusiv de funcția sa tehnică și, pe de altă parte, pentru că intră sub incidența interdicției absolute prevăzute la articolul 4 [din Regulamentul nr. 6/2002], întrucât constituie o piesă a unui produs complex”;
- „[F] [confirmarea] deciziei camerei de recurs, [în măsura în care prin aceasta s-a constatat că desenul sau modelul industrial contestat contravine dispozițiilor articolului 9 din Regulamentul nr. 6/2002]”;
- „[G] [obligarea] părții care cade în pretenții [la plata cheltuielilor de judecată]”.

17 EUIPO solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

18 Intervenienta solicită Tribunalului:

- confirmarea deciziei atacate;
- obligarea părții care cade în pretenții la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

A. Cu privire la admisibilitate

- 19 EUIPO consideră că cererea introductivă cuprinde capete de cerere prin care se urmărește confirmarea deciziei atacate, care nu sunt admisibile. Pe de altă parte, acesta arată că Tribunalului îi revine sarcina de a decide dacă din contextul cererii introductive se poate deduce că se solicită anularea deciziei atacate și dacă, pe cale de consecință, concluziile în modificarea acesteia pot fi declarate admisibile. În ședință, EUIPO a arătat că cererea reclamantei de anulare a deciziei atacate, prezentată în cadrul pledoariei sale, nu figura în cererea introductivă.
- 20 În ședință, la invitația Tribunalului, reclamanta a precizat că solicita anularea în întregime a deciziei atacate, inclusiv în măsura în care aceasta se pronunță cu privire la aplicarea articolelor 8 și 9 din Regulamentul nr. 6/2002.
- 21 În această privință, mai întâi, trebuie amintit că, în temeiul articolului 61 alineatul (3) din Regulamentul nr. 6/2002, Tribunalul are numai competența de a anula sau de a modifica deciziile camerelor de recurs. În schimb, nu este de competența acestuia să pronunțe hotărâri declaratorii, astfel încât un capăt de cerere prin care se urmărește acest scop trebuie să fie respins ca inadmisibil [a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 14 iunie 2017, Aydın/EUIPO – Kaporal Groupe (ROYAL & CAPORAL), T-95/16, nepublicată, EU:T:2017:388, punctul 17 și jurisprudența citată].
- 22 În speță, trebuie arătat că, în partea din cererea introductivă pe care reclamanta a intitulat-o „Capete de cerere”, aceasta a enumerat o serie de șapte cereri, enumerate de la A la G, al căror conținut a fost reprodus la punctul 16 de mai sus.
- 23 Pe de o parte, este necesar să se constate că, în cadrul acestor diferite cereri, pot fi identificate în mod clar și fără echivoc un capăt de cerere prin care se solicită Tribunalului să declare nulitatea desenului sau modelului industrial contestat și un capăt de cerere prin care se solicită în esență obligarea EUIPO și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.
- 24 Pe de altă parte, este necesar să se constate că celelalte cereri ale reclamantei enumerate în partea din cererea introductivă intitulată „Capete de cerere” nu constituie, în realitate, capete de cerere ca atare. În special, din formularea punctelor A-F din această parte a cererii introductive, precum și din preluarea acestei clasificări în ordine alfabetică în partea „Motive și argumente” din cererea introductivă se deduce că reclamanta enunță în cuprinsul acestora etapele raționamentului pe care solicită Tribunalului să îl adopte în motivarea hotărârii care urmează să fie pronunțată și care trebuie, în opinia sa, să conducă la pronunțarea nulității desenului sau modelului industrial contestat.
- 25 În sfârșit, trebuie amintit că, în ședința de audiere a pledoariilor, reclamanta a declarat în esență că solicită anularea în întregime a deciziei atacate.
- 26 În lumina acestor constatări și a acestor explicații, concluziile din cererea introductivă trebuie interpretate după cum urmează.

- 27 În primul rând, din constatările de la punctele 22-24 de mai sus rezultă că reclamanta nu a prezentat concluzii prin care să solicite Tribunalului să pronunțe o hotărâre declaratorie, în sensul jurisprudenței amintite la punctul 21 de mai sus. Astfel, prin faptul că a solicitat Tribunalului să confirme decizia atacată sub anumite aspecte sau să compare modelele industriale în conflict ținând seama de toate elementele prezentate și de împrejurările speței, reclamanta, astfel cum s-a arătat la punctul 24 de mai sus, are în vedere motivele hotărârii care urmează să fie pronunțată, iar nu decizia care trebuie să fie pronunțată în dispozitivul acestei hotărâri. În consecință, considerațiile EUIPO prin care se solicită Tribunalului să respingă aceste cereri ca inadmisibile nu pot fi decât înlăturate.
- 28 Pe de altă parte, având în vedere motivarea deciziei atacate și după cum au confirmat explicațiile reclamantei în ședință, cererea exprimată de aceasta la punctul F din partea „Capete de cerere” din cererea introductivă, prin care se urmărea, potrivit formulării sale, ca Tribunalul să „confirm[e]” decizia atacată în măsura în care a declarat desenul sau modelul industrial contestat contrar dispozițiilor articolului 9 din Regulamentul nr. 6/2002, nu poate fi interpretată literal. Astfel, întrucât, în speță, camera de recurs a înlăturat tocmai aplicarea acestui articol, cererea respectivă de „confirmare” trebuie, în realitate, să fie interpretată, în pofida formulării sale, ca fiind enunțarea unui motiv întemeiat pe o eroare de apreciere, în măsura în care camera de recurs nu a considerat că acest desen sau model industrial era contrar dispozițiilor articolului menționat.
- 29 În al doilea rând, trebuie arătat că, în ceea ce privește capătul de cerere prezentat în cererea introductivă, care are ca obiect declararea nulității desenului sau modelului industrial contestat, acesta urmărește în realitate ca Tribunalul să adopte decizia pe care, potrivit reclamantei, ar fi trebuit să o adopte camera de recurs atunci când a fost sesizată. Astfel, din articolul 60 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 6/2002 reiese că, după anularea deciziei atacate în fața sa, camera de recurs poate să exercite competențele organului EUIPO care a pronunțat această decizie și, prin urmare, în speță, să pronunțe nulitatea desenului sau modelului industrial contestat. În consecință, această măsură figurează printre cele care pot fi adoptate de Tribunal în temeiul competenței sale de modificare consacrate la articolul 61 alineatul (3) din regulamentul amintit [a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 27 februarie 2014, *Advance Magazine Publishers/OAPI – Nanso Group (TEEN VOGUE)*, T-509/12, EU:T:2014:89, punctul 15 și jurisprudența citată].
- 30 Pe de altă parte, în principiu, reclamanta nu are, desigur, dreptul de a modifica obiectul inițial al cererii introductive prin înlocuirea acestor concluzii în sensul modificării cu concluzii în sensul anulării deciziei atacate, prezentate pentru prima dată în ședință [a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 27 ianuarie 2000, *Mulder și alții/Consiliul și Comisia*, C-104/89 și C-37/90, EU:C:2000:38, punctul 47, și Hotărârea din 21 aprilie 2005, *Holcim (Deutschland)/Comisia*, T-28/03, EU:T:2005:139, punctul 45].
- 31 Cu toate acestea, având în vedere conținutul cererii introductive și după cum confirmă explicațiile reclamantei în ședință, trebuie să se considere că capătul de cerere al reclamantei în sensul modificării cuprinde, implicit, o cerere de anulare a deciziei atacate [a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 noiembrie 2013, *Budziewska/OAPI – Puma (Felină în salt)*, T-666/11, nepublicată, EU:T:2013:584, punctul 18 și jurisprudența citată]. În cadrul examinării acțiunii pe fond, Tribunalul va trebui să decidă, în cazul în care unul dintre motivele cererii introductive ar fi întemeiat, dacă acest motiv este de natură să îi permită să modifice decizia atacată pe baza elementelor de fapt și de drept, astfel cum sunt acestea stabilite, sau, în caz contrar, dacă acest motiv nu poate conduce decât la anularea deciziei respective [a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 26 septembrie 2014, *Koscher + Würtz/OAPI – Kirchner & Wilhelm (KW SURGICAL INSTRUMENTS)*, T-445/12, EU:T:2014:829, punctul 39 și jurisprudența citată].
- 32 Prin urmare, trebuie să se considere că reclamanta solicită Tribunalului, pe de o parte, anularea deciziei atacate și, pe de altă parte, modificarea acesteia prin pronunțarea nulității desenului sau modelului industrial contestat și că aceste capete de cerere sunt admisibile.

B. Cu privire la fond

33 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în esență șase motive. Prin intermediul primului motiv, ea susține că procedura de declarare a nulității este întemeiată pe cauzele de nulitate prevăzute la articolele 4-9 din Regulamentul nr. 6/2002 și că fiecare dintre aceste motive trebuie să fie examinat. Al doilea motiv este întemeiat pe o eroare de apreciere pe care camera de recurs ar fi săvârșit-o atunci când a considerat că divulgarea anterioară a unui desen sau model industrial era dovedită numai în ceea ce privește imaginea A. Al treilea și al patrulea motiv sunt întemeiate pe erori de apreciere în ceea ce privește lipsa noutății desenului sau modelului industrial contestat și, respectiv, lipsa caracterului individual al acestuia. Al cincilea motiv este întemeiat pe nemotivare și pe erori de apreciere săvârșite de camera de recurs în ceea ce privește existența unor excluderi de la protecția desenului sau modelului industrial contestat. Acesta cuprinde două aspecte, întemeiate, primul, pe omisiunea camerei de recurs de a se pronunța cu privire la excluderea acestui desen sau model industrial de la protecție, care rezultă, în conformitate cu dispozițiile articolului 8 din Regulamentul nr. 6/2002, din faptul că aspectul său este dictat numai de funcția sa tehnică și, al doilea, pe omisiunea camerei de recurs de a-l declara nul în temeiul articolului 4 alineatele (2) și (3) din acest regulament, întrucât constituie o piesă a unui produs complex, care nu este vizibilă după încorporarea în acesta. Al șaselea motiv este întemeiat în esență pe o eroare de apreciere săvârșită de camera de recurs atunci când a respins recursul formulat în fața sa, în măsura în care acesta se întemeia pe articolul 9 din același regulament.

1. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o eroare de drept a camerei de recurs, întrucât, în pofida considerațiilor sale potrivit cărora procedura de declarare a nulității era întemeiată pe condițiile stabilite la articolele 4-9 din Regulamentul nr. 6/2002, aceasta a refuzat să examineze unele dintre aceste condiții

34 Reclamanta arată că, la punctele 18-23 din decizia atacată, camera de recurs a considerat că cererea sa de declarare a nulității era conformă cu articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002 și cu articolul 28 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 2245/2002 al Comisiei din 21 octombrie 2002 privind normele de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 6/2002 (JO 2002, L 341, p. 28, Ediție specială, 13/vol. 39, p. 14). Ea solicită Tribunalului să confirme aceste concluzii și să examineze fiecare cauză de nulitate prevăzută la articolele 4-9 din Regulamentul nr. 6/2002.

35 EUIPO nu prezintă observații în această privință. Intervenienta solicită respingerea acestui motiv.

36 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în fața camerei de recurs, intervenienta a susținut că reclamanta a invocat lipsa noutății desenului sau modelului industrial contestat, în temeiul articolului 5 din Regulamentul nr. 6/2002, dar nu lipsa caracterului individual, în temeiul articolului 6 din acest regulament. Acesta este motivul pentru care organul respectiv a examinat, în partea inițială a motivării deciziei atacate, problema întinderii cererii reclamantei de declarare a nulității și, pe cale de consecință, problema întinderii propriiei examinări.

37 La punctele 18-23 din decizia atacată, la care face referire reclamanta în cadrul prezentului motiv, camera de recurs a considerat că cauza de nulitate prevăzută la articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, care era invocată în cererea reclamantei de declarare a nulității, și anume faptul că desenul sau modelul industrial contestat nu îndeplinește condițiile stabilite la articolele 4-9 din acest regulament, era, potrivit voinței exprese a legiuitorului, o cauză de nulitate autonomă și indivizibilă care înglobează toate aceste condiții. Prin urmare, ea a concluzionat că această cerere de declarare a nulității implica faptul că, potrivit reclamantei, desenul sau modelul industrial contestat nu îndeplinea niciuna dintre condițiile stabilite la articolele 5, 6, 8 și 9 și că trebuia să examineze fiecare dintre aceste condiții în lumina motivelor invocate, în conformitate cu dispozițiile articolului 63 alineatul (1) din regulamentul în discuție.

- 38 Cu toate acestea, deși a examinat pe fond dacă erau îndeplinite în speță condițiile stabilite la articolele 5 și 6 din Regulamentul nr. 6/2002, și anume noutatea și caracterul individual ale desenului sau modelului industrial contestat, camera de recurs a apreciat că era obligată, în temeiul articolului 63 alineatul (1) din regulamentul amintit, să respingă cererea de declarare a nulității în măsura în care aceasta se întemeia pe articolele 8 și 9 din regulamentul respectiv, pentru motivul că reclamanta nu a invocat niciun argument referitor la condițiile stabilite prin articolele 8 și 9 menționate. Prin urmare, ea nu a examinat dacă desenul sau modelul industrial contestat îndeplinea aceste condiții. Pe de altă parte, ea nu a făcut referire, în motivarea deciziei atacate, la problema aplicării articolului 4 alineatele (2) și (3) din același regulament.
- 39 În speță, în cadrul prezentului motiv, reclamanta nu a contestat în mod expres vreuna dintre aceste părți ale deciziei atacate și nu a invocat o eroare săvârșită de camera de recurs. Cu toate acestea, ea solicită Tribunalului să confirme considerațiile introductive ale camerei de recurs, prevăzute la punctul 37 de mai sus, și să examineze fiecare dintre condițiile stabilite la articolele 4-9 din Regulamentul nr. 6/2002. Prin urmare, trebuie să se considere că reclamanta invocă implicit o eroare de drept a organului amintit, întrucât, în pofida acestor considerații introductive, ea nu a procedat la examinarea fiecăreia dintre aceste condiții.
- 40 În această privință, trebuie să se constate că interpretarea articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, expusă de camera de recurs la punctele 18-23 din decizia atacată, este dificil de conciliat cu concluziile care figurează la punctele 66 și 68 din decizia respectivă, potrivit cărora articolul 63 alineatul (1) a doua teză din regulamentul amintit se opune ca ea să se pronunțe cu privire la aplicarea articolelor 8 și 9 din acesta în lipsa unui argument al reclamantei referitor la nerespectarea articolelor menționate.
- 41 Astfel, ținând seama de premisa camerei de recurs potrivit căreia, în cadrul cererii sale de declarare a nulității, în măsura în care aceasta se întemeiază pe cauza de nulitate prevăzută la articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, reclamanta invocă în mod necesar toate condițiile stabilite la articolele 5, 6, 8 și 9 din regulamentul amintit, ar trebui să se deducă în mod logic că revine camerei de recurs sarcina de a examina pe fond condițiile menționate. Astfel, într-o asemenea concepție, nerespectarea fiecăreia dintre aceste condiții trebuie considerată ca fiind invocată de reclamantă ca motiv în susținerea cererii sale de declarare a nulității.
- 42 Pe de altă parte, interpretarea articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, expusă de camera de recurs, este de asemenea dificil de conciliat cu faptul că aceasta menționează, cu titlu de condiții a căror nerespectare reclamanta a intenționat, în opinia sa, să o invoce, numai articolele 5, 6, 8 și 9 din regulamentul amintit și omite să menționeze, în această privință, condițiile stabilite la articolul 4 alineatele (2) și (3) din acesta. În plus, după cum s-a arătat la punctul 38 de mai sus, camera de recurs nu a făcut referire în mod explicit la problema aplicării, în speță, a acestor din urmă condiții, deși a procedat în acest fel în ceea ce privește condițiile stabilite la articolele 5, 6, 8 și 9 pentru a respinge calea de atac a reclamantei.
- 43 Or, pe de o parte, este necesar să se arate că modul de redactare a articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002 vizează în mod expres articolele 4-9 din regulamentul respectiv, fără să excludă articolul 4 alineatele (2) și (3) din acesta. Pe de altă parte, aceste din urmă dispoziții prevăd condiții esențiale de protecție a unui desen sau model industrial, care se raportează în mod specific la o piesă a unui produs complex, în sensul articolului 3 litera (c) din același regulament, și care se referă, pe de o parte, la vizibilitatea acestei piese după încorporarea sa în produsul complex menționat, la o utilizare normală și, pe de altă parte, la noutatea și la caracterul individual ale caracteristicilor vizibile ale piesei menționate [a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 21 septembrie 2017, Easy Sanitary Solutions și EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P și C-405/15 P, EU:C:2017:720, punctul 63, și Hotărârea din 9 septembrie 2014, Biscuits Poult/OAPI – Banketbakkerij Merba (Biscuit), T-494/12, EU:T:2014:757, punctele 20 și 21].

- 44 În consecință, camera de recurs ar fi trebuit să deducă în mod logic din interpretarea pe care a dat-o articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002 că reclamanta a intenționat să invoce, în susținerea cererii sale de declarare a nulității, nu numai articolele 5, 6, 8 și 9 din acest regulament, ci și articolul 4 alineatele (2) și (3) din regulamentul menționat.
- 45 În aceste condiții, erorile amintite nu pot conduce la admiterea prezentului motiv decât dacă interpretarea articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, expusă la punctele 18-23 din decizia atacată, este ea însăși lipsită de eroare, fapt care trebuie să fie verificat în continuare. În această privință, este necesar să se verifice, pe de o parte, dacă, așa cum afirmă camera de recurs, legiuitorul a intenționat în mod expres să confere un caracter indivizibil cauzei de nulitate prevăzute de aceste dispoziții și, pe de altă parte, în ce măsură dispozițiile articolului 63 alineatul (1) a doua teză din regulamentul amintit – potrivit cărora, în cazul unei acțiuni în nulitate, examinarea este limitată la motivele invocate și la cererile introduse de părți – limitează întinderea examinării de către organele EUIPO a acestei cauze de nulitate.

a) Cu privire la problema dacă legiuitorul a intenționat să confere un caracter indivizibil cauzei de nulitate prevăzute la articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002

- 46 Mai întâi, trebuie amintit că, în temeiul articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, un desen sau model industrial trebuie să fie declarat nul dacă nu îndeplinește condițiile stabilite la articolele 4-9 din acest regulament. Potrivit articolului 52 alineatul (1) din același regulament, sub rezerva aplicării dispozițiilor articolului 25 alineatele (2)-(5), orice persoană fizică sau juridică, precum și orice autoritate publică autorizată în acest sens poate prezenta EUIPO o cerere de declarare a nulității unui desen sau model industrial comunitar înregistrat. Potrivit articolului 53 alineatul (1) din regulamentul menționat, dacă EUIPO consideră că cererea este admisibilă, acesta examinează dacă cauzele de nulitate prevăzute la articolul 25 se opun menținerii desenului sau modelului industrial comunitar înregistrat.
- 47 În continuare, trebuie arătat că titlul articolului 25 din Regulamentul nr. 6/2002, „Cauze de nulitate”, precum și referirile, la alineatul (2) al acestui articol, la „cauza prevăzută la alineatul (1) litera (c)” și, la alineatul (4), la „cauza prevăzută la alineatul (1) litera (g)” arată că fiecare dintre cazurile de nulitate enumerate limitativ la alineatul (1) al articolului menționat constituie o cauză de nulitate autonomă.
- 48 În sfârșit, trebuie arătat că articolul 28 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2245/2002 prevede, printre altele:
- „(1) O cerere pentru declararea nulității, introdusă în fața Oficiului în temeiul articolului 52 din Regulamentul [...] nr. 6/2002, conține următoarele informații:
- [...]
- (b) în ceea ce privește motivele invocate în cerere:
- (i) o declarație în care se precizează cauzele de nulitate în sprijinul cererii pentru declararea nulității;
- [...]
- (v) în cazul în care cauzele de nulitate se întemeiază pe faptul că desenul sau modelul comunitar înregistrat nu îndeplinește condițiile enunțate la articolele 5 și 6 din Regulamentul [...] nr. 6/2002, precizarea și reproducerea desenelor sau a modelelor anterioare care ar putea constitui o piedică în declararea noutății sau a caracterului individual al desenului sau modelului comunitar înregistrat, precum și documentele care dovedesc existența respectivelor desene sau modele anterioare;
- (vi) faptele, dovezile și observațiile prezentate în sprijinul cererii.”

- 49 Prin urmare, din coroborarea acestor dispoziții rezultă că, în măsura în care este conformă cerințelor articolului 28 din Regulamentul nr. 2245/2002, în special celor ale alineatului (1) litera (b) al acestuia, o cerere de declarare a nulității întemeiată pe articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002 conferă, în principiu, organelor EUIPO competența de a examina dacă desenul sau modelul industrial comunitar îndeplinește sau nu toate condițiile stabilite la articolele 4-9 din acest regulament, în lumina faptelor, a dovezilor și a observațiilor prezentate în sprijinul acestei cereri.
- 50 În speță, camera de recurs a constatat, fără a săvârși vreo eroare, că cererea reclamantei de declarare a nulității a fost prezentată prin intermediul unui formular care cuprindea, printre altele, o rubrică intitulată „Motive” în care reclamanta a bifat căsuța corespunzătoare următorului text: „desenul sau modelul industrial comunitar contestat nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 4-9 din [Regulamentul nr. 6/2002].” Prin urmare, divizia de anulare și camera de recurs erau, în principiu, competente să examineze dacă desenul sau modelul industrial contestat îndeplinea aceste cerințe, în lumina faptelor, a dovezilor și a observațiilor prezentate de reclamantă în sprijinul cererii sale.
- 51 Cu toate acestea, nu rezultă că dispozițiile articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002 trebuie să fie interpretate în sensul că, de fiecare dată când EUIPO este sesizat cu o cerere de declarare a nulității întemeiată pe acestea, cererea respectivă implică în mod sistematic ca acest oficiu să verifice dacă desenul sau modelul industrial contestat respectă sau nu toate condițiile stabilite la articolele 4-9 din regulamentul respectiv.
- 52 Desigur, modul de redactare a articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002 se referă la cazul în care desenul sau modelul industrial contestat nu îndeplinește „condițiile stabilite de articolele 4-9”, iar nu la cazul în care acesta nu îndeplinește una sau mai multe dintre condițiile menționate, ceea ce poate sugera necesitatea de a examina toate aceste condiții în mod global și nediferențiat.
- 53 Cu toate acestea, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, pentru interpretarea unei dispoziții de drept al Uniunii, este necesar să se țină seama nu doar de termenii acesteia, ci, în egală măsură, de contextul său și de obiectivele urmărite de reglementarea din care aceasta face parte. Geneza unei dispoziții de drept al Uniunii poate de asemenea să ofere elemente importante pentru interpretarea acesteia (a se vedea Hotărârea din 20 decembrie 2017, *Acacia și D’Amato*, C-397/16 și C-435/16, EU:C:2017:992, punctul 31 și jurisprudența citată).
- 54 În speță, în ceea ce privește, pe de o parte, contextul, trebuie arătat că condițiile stabilite la articolele 4-9 din Regulamentul nr. 6/2002 au caracter cumulativ, astfel încât nerespectarea uneia dintre ele poate determina, în sine, nulitatea desenului sau modelului industrial în discuție.
- 55 Astfel, potrivit articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002, un desen sau model industrial comunitar este protejat numai dacă are caracter individual și de noutate. În consecință, dacă una dintre aceste condiții, ale cărei criterii de aplicare sunt definite la articolele 5 și, respectiv, 6 din regulamentul menționat, nu este îndeplinită, desenul sau modelul industrial în discuție nu poate fi protejat și, prin urmare, trebuie să fie declarat nul în temeiul articolului 25 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat fără a fi necesar să se examineze dacă cealaltă condiție este sau nu îndeplinită [a se vedea în acest sens Ordonanța din 10 mai 2019, *Zott/EUIPO – TSC Food Products* (Tort dreptunghiular gata de mâncat), T-517/18, nepublicată, EU:T:2019:323, punctul 60].
- 56 De asemenea, condițiile specifice de protecție a unui desen sau model industrial comunitar care se raportează la o piesă a unui produs complex, prevăzute la articolul 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002, se opun, în sine, menținerii unui desen sau model industrial care intră în domeniul de aplicare al acestuia, în ipoteza în care niciuna dintre caracteristicile piesei reprezentate nu îndeplinește aceste condiții [a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2015, *Aic/OAPI –*

ACV Manufacturing (Racorduri pentru schimb de căldură), T-616/13, nepublicată, EU:T:2015:30, punctul 21, și Hotărârea din 20 ianuarie 2015, Aic/OAPI – ACV Manufacturing (Racorduri pentru schimb de căldură), T-617/13, nepublicată, EU:T:2015:32, punctul 21].

- 57 O constatare similară trebuie făcută în ceea ce privește condițiile de excludere de la protecția desenului sau modelului industrial comunitar prevăzute la articolul 8 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002 și referitoare, pe de o parte, la faptul că caracteristicile aspectului produsului sunt impuse exclusiv de funcția tehnică a acestuia și, pe de altă parte, la faptul că acestea trebuie în mod necesar să fie reproduse în forma și în dimensiunile lor exacte pentru a servi la interconectarea cu alte produse.
- 58 În sfârșit, în ceea ce privește dispozițiile articolului 9 din Regulamentul nr. 6/2002, potrivit cărora un desen sau model industrial comunitar nu conferă drepturi atunci când desenul sau modelul industrial este contrar ordinii publice sau bunelor moravuri, din modul lor de redactare rezultă, fără îndoială, că acestea urmăresc să răspundă unui interes general specific, independent de cel care stă la baza articolelor 4-8 din regulamentul amintit, și să împiedice, în acest scop, orice protecție a unui asemenea desen sau model industrial contrar interesului general menționat [a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 15 martie 2018, La Mafia Franchises/EUIPO – Italia (La Mafia SE SIENTA A LA MESA), T-1/17, EU:T:2018:146, punctul 25].
- 59 Pe de altă parte, dispozițiile articolelor 4-9 din Regulamentul nr. 6/2002 presupun punerea în aplicare a unor criterii juridice diferite [a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 14 martie 2018, Gifi Diffusion/EUIPO – Crocs (Încălțăminte), T-424/16, nepublicată, EU:T:2018:136, punctul 48].
- 60 Astfel, printre altele, din articolele 5-7 din Regulamentul nr. 6/2002 rezultă că punerea în aplicare a criteriilor juridice pertinente pentru aprecierea atât a caracterului de noutate al desenului sau modelului industrial contestat, cât și a caracterului individual al acestuia presupune existența unuia sau mai multor desene sau modele industriale anterioare a căror divulgare trebuie să fie dovedită de persoana care solicită declararea nulității. În această privință, după cum s-a amintit la punctul 48 de mai sus, din articolul 28 alineatul (1) litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 2245/2002 rezultă că, în cazul în care o cerere de declarare a nulității se întemeiază pe încălcarea condițiilor enunțate la articolele 5 și 6 din Regulamentul nr. 6/2002, ea trebuie să cuprindă precizarea și reproducerea desenelor sau modelelor anterioare care ar putea constitui o piedică în declararea noutății sau a caracterului individual al desenului sau modelului comunitar înregistrat, precum și documentele care dovedesc existența respectivelor desene sau modele anterioare.
- 61 În schimb, existența unui asemenea desen sau model industrial anterior și cerințele aferente dovedirii acesteia nu sunt necesare pentru a se aprecia dacă sunt vizibile caracteristicile unei piese a unui produs complex, în condițiile stabilite la articolul 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002. Aceasta nu este necesară nici pentru a se aprecia dacă aceste caracteristici ale aspectului produsului sunt impuse exclusiv de funcția sa tehnică sau dacă ele trebuie în mod necesar să fie reproduse în forma și în dimensiunile lor exacte pentru interconectarea acestui produs cu un alt produs, în condițiile stabilite la articolul 8 alineatul (1) și, respectiv, la articolul 8 alineatele (2) și (3) din regulamentul amintit. În plus, aceste cerințe sunt lipsite de relevanță pentru aplicarea condiției prevăzute la articolul 9 din regulamentul menționat.
- 62 Analiza prezentată la punctele 54-61 nu este repusă în discuție de faptul că condițiile stabilite la articolul 4 alineatele (2) și (3), la articolul 8 alineatul (1) și, respectiv, la articolul 8 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002 sunt susceptibile să se opună numai protecției uneia sau mai multor caracteristici ale produsului care face obiectul desenului sau modelului industrial contestat sau ale aspectului acestuia și că, în acest caz, trebuie să se verifice dacă celelalte caracteristici, care nu sunt excluse de la protecție, prezintă noutatea și caracterul individual necesare [a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 9 septembrie 2011, Kwang Yang Motor/OAPI – Honda Giken Kogyo

(Motor cu ardere internă), T-10/08, nepublicată, EU:T:2011:446, punctul 19, și Hotărârea din 21 mai 2015, *Senz Technologies/OAPI – Impliva (Umbrele)*, T-22/13 și T-23/13, nepublicată, EU:T:2015:310, punctul 101].

- 63 Astfel, în această ipoteză, problema dacă aceste condiții se opun protecției uneia sau mai multor caracteristici ale produsului care face obiectul desenului sau modelului industrial contestat sau ale aspectului acestuia trebuie să fie soluționată înainte de a fi posibilă pronunțarea cu privire la caracterul individual și de noutate al caracteristicilor care nu sunt vizate de aceste condiții și constituie, așadar, o chestiune prealabilă [a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 12 mai 2016, *mobile.international/EUIPO – Rezon (mobile.de)*, T-322/14 și T-325/14, nepublicată, EU:T:2016:297, punctul 76, confirmată în recurs prin Hotărârea din 28 februarie 2018, *mobile.de/EUIPO*, C-418/16 P, EU:C:2018:128, punctul 88]. Prin urmare, această chestiune prealabilă trebuie să facă obiectul unei examinări distincte și independente de cea privind caracterul individual și de noutate al celorlalte caracteristici ale produsului în discuție sau al aspectului acestuia (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 9 septembrie 2011, *Motor cu ardere internă*, T-10/08, nepublicată, EU:T:2011:446, punctele 19 și 20).
- 64 În ceea ce privește, pe de altă parte, obiectivele articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, trebuie arătat că, astfel cum a precizat Comisia în expunerea de motive a Propunerii sale de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind desenele sau modelele industriale comunitare din 3 decembrie 1993 (JO 1994, C 29, p. 20) în ceea ce privește articolele 56-58 din această propunere (devenite articolele 52-54 din Regulamentul nr. 6/2002), procedura de declarare a nulității constituie instrumentul de bază care permite organelor EUIPO să controleze validitatea unui desen sau model industrial comunitar ulterior înregistrării acestuia.
- 65 Prin urmare, articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002 joacă un rol determinant pentru realizarea acestui obiectiv, întrucât conferă organelor EUIPO, în cadrul examinării unei singure cereri de declarare a nulității, competența de a controla respectarea condițiilor esențiale de protecție a desenului sau modelului industrial comunitar, care sunt stabilite la articolele 4-9 din acest regulament.
- 66 Cu toate acestea, eficiența procedurii de declarare a nulității nu impune ca, atunci când organele EUIPO sunt sesizate cu o cerere de declarare a nulității întemeiată pe articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, acestea să trebuiască *ipso facto* și sistematic să se considere sesizate cu privire la nerespectarea tuturor condițiilor stabilite la articolele 4-9 din regulamentul respectiv.
- 67 Astfel, după cum s-a arătat la punctele 54-58 de mai sus, este suficient ca una dintre aceste condiții să nu fie respectată de desenul sau modelul industrial contestat, în integralitatea sa, pentru ca EUIPO să poată declara nulitatea acestuia și, în consecință, obiectivul de control al validității acestui desen sau model industrial să fie îndeplinit, fără a fi necesar ca oficiul respectiv să examineze celelalte condiții.
- 68 Pe de altă parte, ținând seama de faptul că aceste condiții pun în aplicare criterii juridice diferite, examinarea faptelor, a probelor și a observațiilor prezentate în susținerea cererii de declarare a nulității, pentru a se demonstra că una dintre aceste condiții nu este îndeplinită, nu se dovedește în mod necesar pertinentă pentru a se verifica dacă și alta dintre acestea este încălcată. În plus, o asemenea examinare poate impune ca EUIPO să trebuiască să efectueze aprecieri cu un grad înalt de tehnicitate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 octombrie 2011, *PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic*, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punctul 67). Prin urmare, eficiența procedurii de declarare a nulității ar putea fi compromisă în ipoteza în care EUIPO ar proceda în mod sistematic la o examinare a tuturor condițiilor menționate, chiar și în cazul în care faptele, dovezile și observațiile prezentate de părți nu ar fi pertinente decât pentru examinarea uneia dintre aceste condiții sau a unei părți dintre ele.

69 În consecință, este necesar să se concluzioneze că modul de redactare a articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, citit în lumina contextului său și a obiectivelor sale, trebuie să fie interpretat în sensul că nu presupune în mod necesar o examinare a respectării tuturor condițiilor stabilite la articolele 4-9 din regulamentul respectiv, dar poate presupune, în funcție de faptele, de dovezile și de observațiile prezentate de părți, o examinare doar a respectării uneia singure dintre aceste condiții sau a unei părți dintre ele.

b) Cu privire la măsura în care dispozițiile articolului 63 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 6/2002 limitează întinderea examinării de către organele EUIPO a cauzei de nulitate prevăzute la articolul 25 alineatul (1) litera (b) din acest regulament

70 În ceea ce privește interpretarea articolului 63 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 6/2002, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, dispozițiile similare ale articolului 95 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1) trebuie să fie interpretate în sensul că organele EUIPO, în cadrul unei proceduri de opoziție, nu își pot întemeia decizia decât pe motivele relative de refuz pe care partea în cauză le-a invocat, precum și pe faptele și pe dovezile aferente prezentate de părți. Aceasta nu exclude însă, printre altele, posibilitatea ca organele EUIPO să ia în considerare, pe lângă faptele prezentate explicit de părți în cursul procedurii de opoziție, fapte notorii sau să examineze o problemă de drept, chiar dacă nu a fost invocată de părți, în cazul în care soluționarea acestei probleme este necesară pentru a se asigura o aplicare corectă a dispozițiilor relevante [a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 octombrie 2018, Apple and Pear Australia și Star Fruits Diffusion/EUIPO – Pink Lady America (WILD PINK), T-164/17, nepublicată, EU:T:2018:678, punctul 20 și jurisprudența citată].

71 Această jurisprudență este aplicabilă *mutatis mutandis* cu privire la întinderea examinării organelor EUIPO în cadrul unei proceduri de declarare a nulității în materia desenelor sau modelelor industriale comunitare, astfel cum aceasta este definită la articolul 63 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 6/2002 [a se vedea în acest sens Hotărârea din 23 octombrie 2018, Mamas and Papas/EUIPO – Wall-Budden (Apărătoare laterală de pat pentru copii), T-672/17, nepublicată, EU:T:2018:707, punctele 31, 32 și 35 și jurisprudența citată]. În această privință, Curtea a amintit în special că, atunci când solicitantul nulității invocă motivul de nulitate prevăzut la articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, acestuia îi revine obligația de a furniza elementele de natură să demonstreze că desenul sau modelul industrial contestat în discuție nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 4-9 din acest regulament (Hotărârea din 21 septembrie 2017, Easy Sanitary Solutions și EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P și C-405/15 P, EU:C:2017:720, punctul 60).

72 În speță, în raport cu elementele de fapt și de drept prezentate în susținerea cererii de declarare a nulității formulate de reclamantă, camera de recurs era obligată, așadar, să determine care erau condițiile stabilite la articolele 4-9 din Regulamentul nr. 6/2002 a căror nerespectare era invocată în speță și pe care trebuia să le examineze, ținând seama, după caz, de faptele notorii și de aspectele de drept care nu au fost invocate de părți, dar care erau necesare pentru aplicarea dispozițiilor relevante.

73 Rezultă din tot ceea ce precedă că, în mod eronat, camera de recurs a considerat că, întrucât cererea de declarare a nulității formulată de reclamantă se întemeia pe articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, aceasta a intenționat să invoce nerespectarea de către modelul industrial contestat a tuturor cerințelor prevăzute la articolele 5, 6, 8 și 9 din regulamentul menționat.

74 În consecință, contrar celor sugerate de reclamantă în cadrul prezentului motiv, camera de recurs nu putea fi obligată să examineze dacă toate cerințele prevăzute la articolele 4-9 din Regulamentul nr. 6/2002 fuseseră sau nu respectate de desenul sau modelul industrial contestat pentru simplul motiv că cererea sa de declarare a nulității se întemeia pe articolul 25 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat.

- 75 Pe de altă parte, sunt lipsite de relevanță în cadrul prezentului motiv faptul că, în pofida premisei sale potrivit căreia cauza de nulitate prevăzută la articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002 era indivizibilă, camera de recurs s-a considerat incompetentă să examineze pe fond aplicarea articolelor 8 și 9 din regulamentul respectiv și faptul că aceasta a omis să se pronunțe cu privire la problema aplicării condițiilor stabilite la articolul 4 alineatele (2) și (3) din regulamentul menționat. Astfel, după cum s-a constatat la punctul 73 de mai sus, această premisă este eronată.
- 76 Prin urmare, primul motiv trebuie să fie respins.
- 77 Se impune continuarea analizei acțiunii cu examinarea celui de al doilea aspect al celui de al cincilea motiv.

2. Cu privire la al doilea aspect al celui de al cincilea motiv, întemeiat pe nedeclararea de către camera de recurs a nulității desenului sau modelului industrial contestat în temeiul articolului 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002, întrucât el constituie o piesă a unui produs complex care nu este vizibilă după încorporarea în acesta

- 78 Reclamanta face trimitere la observațiile pe care le-a prezentat în urma comunicării din 16 mai 2018. Ea susține că desenul sau modelul industrial contestat intră sub incidența definiției de la articolul 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002, ca piesă a unui produs complex care nu este vizibilă după încorporarea sa în produsul menționat, la o utilizare normală de către utilizatorul final și, ca urmare a acestui fapt, trebuie să fie declarat nul. Reclamanta arată că, din moment ce piesa este instalată între motorul vehiculului și echipamentul de răcire, iar capota vehiculului menționat este închisă, piesa respectivă dispare total din câmpului de vizibilitate al utilizatorului final al vehiculului, mai precis al conducătorului acestuia. Ea susține că aceste elemente au fost indicate în comunicarea din 16 mai 2018 menționată și în afirmațiile făcute de părți pe parcursul procedurii, dar camera de recurs nu a făcut nicio referire la această comunicare și la aceste afirmații. Reclamanta consideră că aceasta din urmă nu și-a îndeplinit obligația de motivare.
- 79 În replică, EUIPO recunoaște că comunicarea din 16 mai 2018 invita părțile să se pronunțe cu privire la aspectul dacă desenul sau modelul industrial contestat trebuia să fie declarat nul în raport cu articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002. Trebuie observat că, în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 216/96 al Comisiei din 5 februarie 1996 de stabilire a regulamentului de procedură al camerelor de recurs ale Oficiului pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci și desene și modele industriale) (JO 1996, L 28, p. 11, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 221), camera de recurs nu este ținută de comunicarea pe care raportorul a adresat-o părților cu privire la aspectul dacă modelul industrial contestat trebuia să fie declarat nul în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002. Pe de altă parte, EUIPO susține că, întrucât reclamanta a invocat, atât în fața diviziei de anulare, cât și în fața camerei de recurs, numai articolul 4 alineatul (1) din ultimul regulament amintit, aceasta din urmă nu era îndreptățită să se pronunțe cu privire la aplicarea, în speță, a alineatelor (2) și (3) ale acestui articol fără a modifica obiectul litigiului, cu încălcarea articolului 63 alineatul (1) din același regulament. În sfârșit, acesta susține că viciul de motivare pe care îl prezintă decizia atacată, întrucât nu sunt arătate motivele pentru care camera de recurs nu s-a pronunțat asupra acestui aspect, nu are consecințe, deoarece, dacă s-ar fi pronunțat asupra acestui aspect, ea ar fi statuat *ultra petita*.
- 80 Intervenienta face referire în esență la argumentația prezentată în cadrul primului aspect al celui de al cincilea motiv. În această privință, ea a arătat că piesa corespunzătoare desenului sau modelului industrial contestat putea fi utilizată în alte scopuri decât destinația sa comercială principală, astfel cum ar fi demonstrat ea însăși în cadrul procedurii de declarare a nulității. Cerințele clienților reclamantei în raport cu această piesă ar fi, în această privință, fără relevanță. Intervenienta adaugă că, în cadrul altor aplicații sau utilizări decât cele invocate de reclamantă și care pot avea ca obiect piesa corespunzătoare modelului industrial contestat, această piesă nu va fi în mod necesar nevizibilă. În

sfârșit, ea reiterează argumentul deja prezentat în cadrul primului aspect al celui de al cincilea motiv, potrivit căruia camera de recurs a arătat în mod întemeiat caracterul contradictoriu al comportamentului reclamantei, care, anterior procedurii de declarare a nulității, a solicitat înregistrarea unui desen sau model industrial identic. Intervenienta concluzionează susținând că reclamanta nu a invocat, în cererea sa de declarare a nulității, articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002 și că aceste dispoziții, care nu pot fi invocate din oficiu, nu mai pot fi invocate în prezent.

- 81 În speță, trebuie arătat că prezentul aspect al celui de al cincilea motiv invocă în esență două critici distincte, una întemeiată pe încălcarea obligației de motivare, întrucât camera de recurs nu s-a pronunțat, în decizia atacată, cu privire la condițiile stabilite la articolul 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002, iar cealaltă întemeiată pe o eroare de apreciere, întrucât acest organ nu a constatat că aplicarea condițiilor respective determina nulitatea desenului sau modelului industrial contestat. Prin urmare, aceste critici trebuie să fie examinate separat.

a) Cu privire la prima critică, întemeiată pe încălcarea obligației de motivare, întrucât camera de recurs nu s-a pronunțat, în decizia atacată, cu privire la condițiile stabilite la articolul 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002

- 82 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în temeiul articolului 62 prima teză din Regulamentul nr. 6/2002, hotărârile EUIPO trebuie să fie motivate. Această obligație de motivare are același domeniu de aplicare cu cel care rezultă din articolul 296 TFUE [a se vedea Hotărârea din 29 noiembrie 2018, Sata/EUIPO – Zhejiang Auarita Pneumatic Tools (Pistol de vopsit), T-651/17, nepublicată, EU:T:2018:855, punctul 21 și jurisprudența citată].
- 83 În această privință, potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea impusă de articolul 296 TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul. Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații pe care îl pot avea destinatarii actului sau alte persoane vizate în mod direct și individual de acesta. În plus, problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse de articolul 296 TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în funcție de contextul său, precum și de ansamblul de norme juridice care guvernează materia respectivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 iulie 2008, Bertelsmann și Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punctul 166 și jurisprudența citată).
- 84 Deși autorul actului atacat nu este obligat să adopte o poziție, în motivarea actului respectiv, cu privire la elemente sau la argumente în mod clar secundare sau să anticipeze eventualele obiecțiuni, acesta trebuie să prezinte faptele și considerațiile juridice care au o importanță esențială în economia deciziei. În plus, motivarea trebuie să fie logică, fără a prezenta, în special, contradicții interne (a se vedea prin analogie Hotărârea din 10 iulie 2008, Bertelsmann și Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punctul 169 și jurisprudența citată). În schimb, dat fiind că obligația de motivare este o normă fundamentală de procedură care trebuie diferențiată de chestiunea temeiniciei motivelor, motivarea poate fi suficientă prin exprimarea unor motive eronate [a se vedea Hotărârea din 13 iunie 2017, Ball Beverage Packaging Europe/EUIPO – Crown Hellas Can (Cutii), T-9/15, EU:T:2017:386, punctul 27 și jurisprudența citată].
- 85 În cadrul prezentei critici, reclamanta reproșează camerei de recurs că nu s-a pronunțat cu privire la problema dacă desenul sau modelul industrial contestat se raporta la o piesă a unui produs complex care, odată încorporată în produsul menționat, rămânea vizibilă la o utilizare normală a acestuia, în sensul articolului 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002, deși această problemă a fost abordată în comunicarea din 16 mai 2018 și în observațiile ulterioare ale părților.

- 86 În lumina principiilor amintite la punctele 82-84 de mai sus trebuie să se examineze temeinicia acestei critici.
- 87 În speță, trebuie arătat, mai întâi, că, după cum s-a amintit la punctul 13 de mai sus și astfel cum rezultă din secțiunea „Rezumatul situației de fapt” din decizia atacată, în cadrul examinării căii de atac a reclamantei, comunicarea din 16 mai 2018 a fost adresată părților în temeiul articolului 59 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002. În această comunicare se preciza că desenul sau modelul industrial contestat trebuia să fie declarat nul, întrucât condițiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 6/2002 nu erau respectate, deoarece produsul vizat de desenul sau modelul industrial menționat constituia o componentă (cu alte cuvinte, o piesă de cuplaj) a unui produs complex (cu alte cuvinte, ansamblul motor-piesă de cuplaj-compresor) care, odată încorporată în produsul complex, nu mai era vizibilă la o utilizare normală a acestuia din urmă. Astfel, camera de recurs arăta că compresorul, care ocupa mult spațiu, acoperea piesa în discuție și că produsul complex era el însuși ascuns în totalitate de capota vehiculului atunci când aceasta se afla în poziție închisă, cu alte cuvinte în poziția normală.
- 88 În continuare, trebuie arătat că, așa cum s-a precizat și în secțiunea „Rezumatul situației de fapt” din decizia atacată și așa cum s-a amintit la punctul 14 de mai sus, părțile au fost invitate, conform articolului 59 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002, să ia poziție cu privire la această comunicare în cursul procedurii de declarare a nulității, ceea ce au făcut la 16 iulie și, respectiv, la 17 septembrie 2018. Intervenienta a explicat în esență că piesa care făcea obiectul desenului sau modelului industrial contestat și care era utilizată pentru a cupla diverse componente, iar nu numai motorul unui vehicul și un compresor, nu putea fi considerată o componentă a unui produs complex și că aceasta era, în mod normal, vizibilă la momentul utilizării sale. La rândul său, reclamanta a susținut că, datorită caracteristicilor sale tehnice, piesa în discuție este destinată numai cuplajului unui echipament de răcire cu motorul unui vehicul și că, în consecință, odată ce capota este închisă, ea dispare în întregime din câmpul vizual al utilizatorului.
- 89 În sfârșit, în secțiunea „Motivarea deciziei”, camera de recurs nu a făcut nicio referire la comunicarea din 16 mai 2018 și la observațiile ulterioare ale părților și, în special, nu a indicat concluziile pe care le deducea din această comunicare și din aceste observații. După cum s-a arătat în mod repetat, camera de recurs nu a abordat, ea însăși, nici aspectul aplicării, în speță, a articolului 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002, independent de orice referire la comunicarea menționată și la observațiile citate (a se vedea punctele 15, 38, 42-44 și 75 de mai sus).
- 90 Cu toate acestea, trebuie amintit că motivarea actului atacat poate fi implicită, cu condiția să permită persoanelor interesate să ia cunoștință de motivele pentru care a fost adoptată decizia atacată și instanței competente să dispună de elemente suficiente pentru a-și exercita controlul. Astfel, pot fi luate în considerare motive neexplicate atunci când acestea prezintă un caracter evident, atât pentru persoanele interesate, cât și pentru instanța Uniunii (a se vedea Hotărârea din 14 martie 2018, Încălțăminte, T-424/16, nepublicată, EU:T:2018:136, punctul 35 și jurisprudența citată).
- 91 Prin urmare, trebuie să se ridice problema dacă poziția camerei de recurs privind chestiunea aplicării, în speță, a articolului 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002 nu se poate deduce implicit din motivele deciziei atacate.
- 92 În această privință, trebuie arătat, mai întâi, că, după cum rezultă din conținutul comunicării din 16 mai 2018, aceasta a ajuns la concluzia că modelul industrial contestat trebuia să fie declarat nul în temeiul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 6/2002.
- 93 Or, din moment ce prin decizia atacată se dispune respingerea cererii de declarare a nulității formulate de reclamantă, s-ar putea deduce din acest fapt că camera de recurs a înlăturat considerațiile pe care se întemeia comunicarea din 16 mai 2018, precum și pe cele prezentate în observațiile reclamantei menționate la punctul 88 de mai sus.

- 94 În aceste condiții, chiar și în această ipoteză, trebuie să se constate că motivele pentru care camera de recurs a înlăturat aceste considerații nu rezultă în mod clar din decizia atacată.
- 95 În primul rând, după cum s-a arătat la punctul 42 de mai sus, în partea inițială a motivelor atacate, în care camera de recurs a expus interpretarea sa cu privire la articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, ea a menționat, cu titlu de condiții a căror încălcare reclamanta a intenționat, în opinia sa, să o invoce, numai articolele 5, 6, 8 și 9 din acest regulament și a omis să menționeze în această privință condițiile stabilite la articolul 4 alineatele (2) și (3) din regulamentul amintit.
- 96 Or, după cum s-a arătat la punctele 42-44 de mai sus, această omisiune este dificil de conciliat cu interpretarea articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002 reținută de camera de recurs, din moment ce modul de redactare a acestor dispoziții vizează în mod expres articolele 4-9 din regulamentul respectiv, fără a excepta articolul 4 alineatele (2) și (3) din acesta, care prevede condiții specifice de protecție a unui desen sau model industrial care se raportează la o piesă a unui produs complex, în sensul articolului 3 litera (c) din regulamentul menționat. Cu toate acestea, camera de recurs nu a furnizat nicio explicație care să permită să se înțeleagă motivul pentru care, în pofida acestei interpretări, a considerat că cererea de declarare a nulității formulată de reclamantă viza numai nerespectarea condițiilor stabilite la articolele 5, 6, 8 și 9 din regulamentul în discuție.
- 97 În al doilea rând, explicațiile furnizate de EUIPO în memoriul în răspuns și în ședință cu privire la poziția implicită a camerei de recurs cu privire la aplicarea, în speță, a articolului 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002 nu sunt convingătoare.
- 98 În această privință, trebuie amintit că EUIPO afirmă că camera de recurs a considerat că, prin invocarea, în comunicarea din 16 mai 2018, a aplicării în speță a articolului 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002, a depășit cadrul motivelor invocate și al cererilor introduse de părți, cu încălcarea articolului 63 alineatul (1) din regulamentul menționat, și că aceasta nu a menționat comunicarea respectivă în motivele de drept ale deciziei amintite pentru a evita să se pronunțe *ultra petita*.
- 99 Or, această poziție prezumată a camerei de recurs nu se deduce, în mod clar și fără echivoc, din decizia atacată.
- 100 Astfel, pe de o parte, este suficient să se amintească faptul că camera de recurs a considerat că articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, care era invocat în fața sa în speță, se referea la toate condițiile stabilite la articolele 4-9 din regulamentul menționat. Pe de altă parte, trebuie să se constate că, în ceea ce privește condițiile stabilite la articolele 8 și 9 din același regulament, camera de recurs a indicat în mod expres că, deși aceste din urmă condiții trebuie considerate ca fiind invocate în susținerea cererii de declarare a nulității formulate de reclamantă, întrucât aceasta nu a avansat niciun argument în această privință, ea nu putea decât să respingă această parte a cererii menționate de declarare a nulității, în temeiul articolului 63 alineatul (1) din regulamentul în discuție.
- 101 Prin urmare, pare logic să se concluzioneze, din aceste motive ale deciziei atacate, că, dacă, după cum afirmă EUIPO, camera de recurs ar fi statuat că, în temeiul articolului 63 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 6/2002, nu este în măsură să se pronunțe cu privire la aplicarea articolului 4 alineatele (2) și (3) din regulamentul respectiv cu privire la desenul sau modelul industrial contestat, ea ar fi indicat acest lucru în mod expres. O asemenea motivare explicită ar fi fost cu atât mai necesară în această ipoteză cu cât, în comunicarea din 16 mai 2018, raportorul ar fi identificat, în schimb, în mod clar aceste dispoziții ca fiind vizate de modul de redactare a articolului 25 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat și ar fi părut să considere că din susținerile părților și din documentele în favoarea acestora rezulta că erau aplicabile dispozițiile menționate și că trebuia să ridice problema acestei aplicări.

- 102 În orice caz, premisa ipotezei EUIPO este eronată. În fapt, contrar susținerilor acestuia, articolul 63 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 6/2002 nu interzicea camerei de recurs să facă referire, în motivarea deciziei atacate, la obiectul comunicării din 16 mai 2018. Astfel, chiar dacă s-ar admite că acest organ a considerat că dispozițiile respective se opuneau aplicării de către camera de recurs, în cazul desenului sau modelului industrial contestat, a articolului 4 alineatele (2) și (3) din regulamentul menționat, acestea nu o împiedicau totuși să prezinte motivele pentru care considera, contrar concluziilor comunicării menționate mai sus, o asemenea aplicare ca fiind imposibilă.
- 103 Prin urmare, trebuie să se constate că motivele invocate de EUIPO în fața instanței Uniunii, prin care se urmărește să se justifice că, în cazul desenului sau modelului industrial contestat, camera de recurs nu a aplicat dispozițiile articolului 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002, nu rezultă în mod clar și fără echivoc din conținutul deciziei atacate.
- 104 Pe de altă parte, aceste motive nu pot fi luate în considerare de Tribunal ca motivare suplimentară a deciziei menționate. Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea unui act trebuie să îi fie furnizată persoanei interesate de acest act înainte ca aceasta să introducă o cale de atac împotriva actului menționat, iar nerespectarea cerinței de motivare nu poate fi neutralizată prin faptul că persoana interesată ia cunoștință de motivarea actului în cursul procedurii în fața instanței Uniunii. Aceasta ar reprezenta o atingere adusă dreptului la apărare al persoanei interesate și dreptului său la protecție jurisdicțională efectivă, precum și principiului egalității părților în fața instanței Uniunii (a se vedea Hotărârea din 14 martie 2018, Încălțăminte, T-424/16, nepublicată, EU:T:2018:136, punctul 34 și jurisprudența citată).
- 105 În al treilea rând, trebuie arătat că decizia atacată conține o descriere a produsului căruia i se aplică desenul sau modelul industrial contestat, precum și a utilizării acestuia, care nu diferă în esență de cea efectuată în comunicarea din 16 mai 2018.
- 106 Astfel, după cum rezultă din cuprinsul punctului 38 din decizia atacată, camera de recurs descrie desenele sau modelele industriale în conflict ca privind o piesă care permite cuplajul compresorului unui echipament de răcire cu blocul motor al unui vehicul. Aceasta arată, în plus, că piesa în discuție este montată pe blocul motor și că, în continuare, compresorul care alimentează echipamentul de răcire este montat deasupra. Prin urmare, din această descriere se poate deduce că camera de recurs nu a avut în vedere nicio altă utilizare a piesei căreia i se aplică desenul sau modelul industrial contestat decât racordarea unui sistem de răcire sau de climatizare cu blocul motor al vehiculului la care trebuie să se adapteze. Pe de altă parte, nimic nu indică, în această descriere, că camera de recurs a înlăturat calificarea ca produs complex, în sensul articolului 3 litera (c) din Regulamentul nr. 6/2002, reținută în comunicarea din 16 mai 2018 pentru a caracteriza ansamblul constituit din motor, din piesa care face obiectul desenului sau modelului industrial contestat și din compresor.
- 107 În consecință, din motivarea deciziei atacate nu se poate deduce în mod clar că poziția camerei de recurs a evoluat în raport cu comunicarea din 16 mai 2018 în ceea ce privește aspectul dacă produsul care face obiectul desenului sau modelului industrial contestat intra, ca piesă a unui produs complex, în domeniul de aplicare al articolului 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002. În special, din această decizie nu reiese că camera de recurs a achiesat la observațiile intervenientei din 16 iulie 2018, în care aceasta contesta calificarea ca produs complex și invoca numeroase alte utilizări alternative decât cele descrise la punctul 106 de mai sus.
- 108 Este adevărat că, la punctele 39 și 40 din decizia atacată, camera de recurs a definit utilizatorul avizat al desenului sau modelului industrial contestat, în sensul articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002, în raport cu care trebuie să fie apreciat caracterul individual al acestui model industrial, ca putând fi, de exemplu, instalatorul echipamentului de răcire sau responsabilul unui atelier de mecanică auto care va alege piesa pentru a o monta pe vehicul. Aceste constatări pot părea contradictorii cu cele

efectuate în comunicarea din 16 mai 2018, potrivit căreia piesa, odată montată, nu mai este vizibilă la o utilizare normală, în sensul articolului 4 alineatul (3) din regulamentul menționat, cu alte cuvinte excluzând întreținerea, service-ul sau repararea.

- 109 În aceste condiții, criteriile prevăzute la articolul 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002 și cele de la articolul 6 alineatul (1) din acest regulament sunt diferite. Aprecierea caracterului individual al desenului sau modelului industrial contestat este condiționată de impresia globală pe care acesta o produce unui utilizator avizat, ceea ce implică, prin definiție, ca acest desen sau model industrial să fie vizibil pentru utilizatorul respectiv. În schimb, noțiunea de utilizare normală, prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din regulamentul menționat, nu este pertinentă pentru o asemenea apreciere. Identificarea utilizatorului avizat la punctele 39 și 40 din decizia atacată nu aduce atingere, așadar, analizei efectuate de camera de recurs în ceea ce privește respectarea, în speță, a criteriilor de la același articol 4 alineatele (2) și (3). În orice caz, aceasta nu permite să se înțeleagă motivele pentru care camera de recurs a considerat că nu era de competența sa să examineze aplicarea acestor criterii.
- 110 Din tot ceea ce precedă rezultă că concluziile camerei de recurs în ceea ce privește aplicarea în speță a articolului 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002 nu reies în mod evident din motivarea deciziei atacate, nici pentru părți, nici pentru instanța Uniunii.
- 111 Trebuie, așadar, la acest moment, să se examineze dacă concluziile respective se raportează la fapte și la considerații juridice care prezintă o importanță esențială în economia deciziei atacate, în sensul jurisprudenței amintite la punctul 84 de mai sus.
- 112 Pe de o parte, trebuie amintit că, astfel cum rezultă din cuprinsul punctelor 56 și 62 de mai sus, lipsa de vizibilitate a caracteristicilor unei piese a unui produs complex, în condițiile stabilite la articolul 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002, poate determina nulitatea totală a desenului sau modelului industrial contestat care se aplică piesei respective sau nulitatea parțială a acestuia, în cazul în care sunt vizate numai unele dintre aceste caracteristici. În consecință, după cum se deduce din modul de redactare a articolului 4 alineatul (2) menționat, o examinare a noutății și a caracterului individual ale desenului sau modelului industrial în discuție în raport cu criteriile de la articolele 5 și 6 din același regulament nu mai este necesară în prima dintre aceste ipoteze și trebuie să fie limitată la caracteristicile care rămân vizibile în cea de a doua dintre ele. Problema dacă acest articol 4 alineatele (2) și (3) este aplicabil în speță poate, așadar, în principiu, să aibă o importanță esențială în economia deciziei atacate, ținând seama de incidența sa potențială asupra motivelor și a dispozitivului acestei decizii, cu atât mai mult cu cât camera de recurs a considerat că reclamanta a invocat lipsa noutății și a caracterului individual ale desenului sau modelului industrial contestat.
- 113 Pe de altă parte, trebuie arătat că, după cum rezultă din termenii comunicării din 16 mai 2018, camera de recurs a considerat, în acest stadiu al procedurii, că susținerile părților și elementele de probă furnizate în sprijinul acestor afirmații demonstau că nu erau îndeplinite condițiile stabilite la articolul 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002. În plus, părțile luaseră poziție cu privire la acest aspect în observațiile lor cu privire la această comunicare, care nu au fost considerate inadmisibile de către camera de recurs.
- 114 Or, din moment ce, după cum s-a constatat la punctul 93 de mai sus, respingerea căii de atac a reclamantei, pronunțată în dispozitivul deciziei atacate, pare să reflecte o schimbare completă a poziției camerei de recurs cu privire la problema aplicării articolului 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002 în cazul desenului sau modelului industrial contestat, în raport cu poziția reținută în comunicarea din 16 mai 2018, organul respectiv era obligat să prezinte în mod clar motivele acestei schimbări.
- 115 Camera de recurs ar fi putut să fie scutită de obligația de a prezenta aceste motive, pentru motive de economie a procedurii, numai în cazul în care ar fi decis să admită calea de atac a reclamantei și să declare nulitatea desenului sau modelului industrial contestat pentru alte motive decât aplicarea

articolului 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002 în cazul desenului sau modelului industrial menționat [a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 14 decembrie 2006, Mast-Jägermeister/OAPI – Licorera Zacapaneca (VENADO cu cadru și altele), T-81/03, T-82/03 și T-103/03, EU:T:2006:397, punctul 80].

- 116 În lipsa unei asemenea motivări, este dificil pentru reclamantă să conteste în mod util, în fața Tribunalului, neexaminarea pe fond a condițiilor stabilite la articolul 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002. Aceasta nu poate decât, cel mult – astfel cum procedează, de altfel, în cererea introductivă –, să reitereze argumentele pe care le-a invocat deja în cursul procedurii căii de atac, în observațiile sale din 17 septembrie 2018, prin care urmărește aprobarea concluziilor comunicării din 16 mai 2018. În schimb, ea nu este în măsură să conteste în mod util motivele care au determinat camera de recurs să nu ia în considerare aceste concluzii.
- 117 Similar, Tribunalul nu este în măsură să verifice temeinicia acestor motive și să îndeplinească în mod corect misiunea care îi revine. În această privință, trebuie amintit că el este abilitat, în cadrul articolului 61 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002, să efectueze un control integral al legalității deciziilor camerelor de recurs ale EUIPO, la nevoie verificând dacă aceste camere au dat o calificare juridică exactă situației de fapt din litigiu sau dacă aprecierea elementelor de fapt care au fost prezentate camerelor menționate nu este afectată de erori (a se vedea Hotărârea din 18 octombrie 2012, Neuman și Galdeano del Sel/Baena Grupo, C-101/11 P și C-102/11 P, EU:C:2012:641, punctul 39 și jurisprudența citată).
- 118 Argumentele EUIPO și ale intervenientei nu sunt de natură să repună în discuție această concluzie.
- 119 Mai întâi, după cum s-a arătat deja la punctul 104 de mai sus, argumentele EUIPO nu pot compensa nemotivarea deciziei atacate fără a aduce atingere dreptului la apărare al reclamantei, dreptului său la protecție jurisdicțională efectivă și principiului egalității părților în fața instanței Uniunii.
- 120 În continuare, desigur, în temeiul articolului 63 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002, camera de recurs trebuia să examineze această condiție numai în cazul în care nerespectarea condiției stabilite la articolul 4 alineatele (2) și (3) din acest regulament putea fi considerată ca fiind invocată de reclamantă, având în vedere elementele de fapt și de drept care susțineau cererea sa de declarare a nulității. Astfel, pentru motivele arătate la punctele 51-72 de mai sus, nu se putea considera că EUIPO a fost sesizat automat cu privire la nerespectarea acesteia pentru motivul că cererea menționată de declarare a nulității era întemeiată pe articolul 25 alineatul (1) litera (b) din același regulament.
- 121 Cu toate acestea, după cum s-a constatat la punctele 87-110 de mai sus, poziția camerei de recurs cu privire la aspectul dacă îi revenea sarcina de a examina aplicarea în speță a articolului 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002 nu reiese din decizia atacată, nici măcar implicit, deși organul respectiv se pronunțase cu privire la acest aspect într-un stadiu anterior al procedurii.
- 122 Or, potrivit unei jurisprudențe constante, Tribunalul, în cadrul controlului său de legalitate cu privire la o decizie a unei camere de recurs a EUIPO, nu dispune de posibilitatea de a substitui propria apreciere celei a camerei de recurs și, cu atât mai puțin, de a proceda la o apreciere cu privire la care camera respectivă nu s-a pronunțat încă (Hotărârea din 5 iulie 2011, Edwin/OAPI, C-263/09 P, EU:C:2011:452, punctul 72). În special, nu este de competența acestuia să se substituie camerei de recurs în examinarea argumentelor, a faptelor și a elementelor de probă prezentate de reclamantă în susținerea cererii sale de declarare a nulității, pe care trebuia să o efectueze organul respectiv, fără a aduce atingere, după caz, aspectelor de drept necesare aplicării dispozițiilor pertinente, și faptelor notorii, pentru a stabili dacă era în discuție, în litigiul cu care a fost sesizată, aplicarea articolului 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002 [a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 11 decembrie 2014, CEDC International/OAPI – Underberg (Forma unui fir de iarbă într-o sticlă), T-235/12, EU:T:2014:1058, punctul 101 și jurisprudența citată].

- 123 În orice caz, contrar celor susținute de EUIPO, împrejurarea că, în înscrierile sale în fața diviziei de anulare, reclamanta a citat în mod explicit articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002, iar nu articolul 4 alineatele (2) și (3) din acest regulament, nu poate, în sine, să fie suficientă pentru a demonstra că aplicarea acestor dispoziții nu făcea parte din obiectul litigiului. În special, nu poate fi exclusă, fără o examinare a tuturor elementelor de fapt și de drept prezentate de reclamantă în cadrul procedurii de declarare a nulității, posibilitatea de a se considera, în raport cu elementele menționate, că aceasta invocă în esență dispozițiile respective.
- 124 În sfârșit, deși, după cum afirmă în mod întemeiat EUIPO, camera de recurs nu poate fi considerată ca fiind ținută de comunicarea din 16 mai 2018, acesteia îi revenea totuși obligația de a preciza în mod corespunzător motivele pentru care aprecia că trebuie să se îndepărteze de concluziile comunicării respective, din moment ce aceasta din urmă, precum și observațiile ulterioare ale părților făceau parte din contextul în care a adoptat decizia atacată (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 28 iunie 2018, EUIPO/Puma, C-564/16 P, EU:C:2018:509, punctul 66).
- 125 În ceea ce privește argumentele intervenientei, trebuie arătat, pe de o parte, că afirmația potrivit căreia critica reclamantei întemeiată pe nemotivare este inadmisibilă, pentru motivul că aceasta nu a invocat, în susținerea cererii sale de declarare a nulității, faptul că produsul care face obiectul desenului sau modelului industrial contestat era o piesă a unui produs complex, nu poate, în orice caz, decât să fie respinsă, din moment ce, astfel cum s-a arătat la punctul 122 de mai sus, nu este de competența Tribunalului să procedeze la o apreciere cu privire la care camera de recurs nu a luat încă poziție.
- 126 Pe de altă parte, faptul că reclamanta a depus, în cadrul unei proceduri distincte, o cerere de înregistrare a unui desen sau model industrial identic cu desenul sau modelul industrial contestat nu poate conduce la respingerea prezentei critici, pentru motivul că aceasta din urmă ar fi contradictorie cu argumentele pe care le-a invocat în susținerea menținerii înregistrării în discuție.
- 127 Astfel, articolul 52 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002 – care prevede că, sub rezerva aplicării dispozițiilor articolului 25 alineatele (2)-(5) din acest regulament, orice persoană fizică sau juridică ori o autoritate publică autorizată în acest sens poate prezenta o cerere de declarare a nulității unui desen sau model industrial comunitar înregistrat – nu condiționează admisibilitatea unei asemenea cereri și, cu atât mai mult, a motivelor care o susțin de dovedirea interesului de a exercita acțiunea, nici de demonstrarea unui interes economic efectiv sau potențial de radiere a desenului sau modelului industrial contestat (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 25 februarie 2010, Lancôme/OAPI, C-408/08 P, EU:C:2010:92, punctele 37-44). În această privință, trebuie precizat că, spre deosebire de cauzele de nulitate menționate la articolul 25 alineatul (1) literele (c)-(g) din acest regulament, cauzele de nulitate prevăzute la literele (a) și (b) pot fi invocate, în principiu, de orice persoană fizică sau juridică [Hotărârea din 13 iunie 2019, Visi/one/EUIPO – EasyFix (Port-afiș pentru vehicule), T-74/18, EU:T:2019:417, punctul 64].
- 128 În consecință, faptul că reclamanta a încercat să obțină înregistrarea unui model identic cu desenul sau modelul industrial contestat și, în cadrul procedurii de declarare a nulității desenului sau modelului industrial menționat inițiate de intervenientă, a apărut noutatea și caracterul individual ale acestui desen sau model industrial, deși le repune în discuție în prezent, este lipsit de orice incidență în ceea ce privește admisibilitatea prezentei critici și, de altfel, asupra aprecierii sale pe fond.
- 129 Din tot ceea ce precedă rezultă că critica întemeiată pe încălcarea obligației de motivare este fondată.
- 130 Înainte de a stabili consecințele constatării efectuate la punctul 129 de mai sus asupra dispozitivului deciziei atacate, trebuie să se examineze a doua critică invocată de reclamantă în cadrul celui de al doilea aspect al celui de al cincilea motiv, întemeiată pe o eroare de apreciere, întrucât decizia atacată nu a constatat nulitatea desenului sau modelului industrial contestat, deși acesta constituie o piesă a unui produs complex, nevizibilă după încorporarea sa finală în acesta din urmă, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002.

b) Cu privire la a doua critică, întemeiată pe o eroare de apreciere, întrucât camera de recurs nu a constatat că aplicarea în speță a articolului 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002 determina nulitatea desenului sau modelului industrial contestat

- 131 După cum s-a amintit deja la punctul 122 de mai sus, potrivit jurisprudenței, Tribunalul, în cadrul controlului său de legalitate cu privire la o decizie a unei camere de recurs a EUIPO, nu dispune de posibilitatea de a substitui propria apreciere celei a camerei de recurs și, cu atât mai puțin, de a proceda la o apreciere cu privire la care camera menționată încă nu s-a pronunțat.
- 132 În speță, după cum s-a constatat la punctul 13 de mai sus, în comunicarea din 16 mai 2018, camera de recurs a examinat, în cursul procedurii căii de atac, aspectul dacă desenul sau modelul industrial contestat trebuia să fie declarat nul, întrucât constituia o piesă a unui produs complex, nevizibilă după încorporarea sa finală în acesta din urmă, la o utilizare normală, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002. În schimb, la punctul 110 de mai sus s-a concluzionat că poziția camerei de recurs cu privire la acest aspect nu reieșea în mod suficient de clar și de neechivoc din decizia atacată.
- 133 În consecință, Tribunalul nu este în măsură să se pronunțe cu privire la aplicarea, în speță, a articolului 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002, iar critica trebuie, așadar, să fie respinsă.
- 134 Cu toate acestea, dacă prima critică este admisă, acest motiv este suficient pentru anularea deciziei atacate. Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante, din moment ce obligația de motivare intră sub incidența normelor fundamentale de procedură, în sensul articolului 61 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002, încălcarea sa putând fi, de altfel, constatată din oficiu, aceasta este de natură să determine anularea deciziei atacate (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 30 martie 1995, Parlamentul/Consiliul, C-65/93, EU:C:1995:91, punctul 21, și Hotărârea din 10 iulie 2008, Bertelsmann și Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punctul 174). Prin urmare, este necesar să se admită capătul de cerere prin care se solicită anularea.
- 135 În schimb, având în vedere jurisprudența amintită la punctul 131 de mai sus, Tribunalul nu poate fi în măsură să procedeze la modificarea deciziei atacate și, prin urmare, se impune respingerea capătului de cerere din cererea introductivă prin care se solicită acest lucru.
- 136 Din tot ceea ce precedă rezultă că, fără a fi necesară examinarea motivelor al doilea-al patrulea, a primului aspect al celui de al cincilea motiv și a celui de al șaselea motiv al cererii introductive, se impune anularea deciziei atacate și respingerea în rest a concluziilor.

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată

- 137 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 138 Cu toate acestea, potrivit articolului 135 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate, în măsura impusă de echitate, să decidă ca o parte care cade în pretenții să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, doar o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte sau chiar să decidă ca ea să nu fie obligată la plata acestora.
- 139 Întrucât EUIPO și intervenienta au căzut în pretenții în cea mai mare parte, se impune, pe de o parte, obligarea EUIPO să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de reclamantă, conform concluziilor acesteia din urmă, și, pe de altă parte, să se decidă că intervenienta suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a noua)

declară și hotărăște:

- 1) Anulează Decizia Camerei a treia de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 19 noiembrie 2018 (cauza R 1397/2017-3).**
- 2) Respinge în rest acțiunea.**
- 3) EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de L. Oliva Torras, S.A.**
- 4) Mecánica del Frío, S.L. suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Costeira

Gratsias

Kancheva

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 10 iunie 2020.

Semnături